

**HOLLAND
FESTIVAL 2017**

THOMAS BELLINCK/ROBIN

INFO

VR 16.6, ZA 17.6
FRI 16.6, SAT 17.6

aanvang starting time
20:30
8.30 pm

locatie venue
Frascati

duur running time
1 uur 30 minuten, geen
pauze
1 hour 30 minutes,
no interval

taal language
Engels met Nederlandse
boventiteling
English with Dutch surtitles

inleiding introduction
door by Judith Blankenberg
19:45
7.45 pm

meet the artist
met with Thomas Bellinck
moderator Judith
Blankenberg
za 17.6 – na de voorstelling
Sat 17.6 – after the
performance

context
za 3.6 t/m zo 25.6
Sat 3.6 until Sun 25.6
Stadsschouwburg
Amsterdam
*Het Parlement van de
Dingen*
The Parliament of Things

CREDITS

tekst, regie text, direction
Thomas Bellinck

muziek music
Joris Blanckaert

dramaturgie dramaturgy
Sébastien Hendrickx,
Esther Severi

kostuums costume
An Breugelmanns

lichtontwerp light design
Lucas van Haesbroek

scenografie scenography
Jozef Wouters

cast cast
Marjan De Schutter, Jeroen
Van der Ven

**uitvoering muziek music
performed by**
SPECTRA

**corrector Engels corrector
English**
Patrick Lennon

productieleiding producer
Celine van der Poel

**stagiaire productie
production intern**
Kristien Borgers

**techniek en boventiteling
technique and surtitles**
Britt de Jonghe

**technische leiding technical
manager**
Marie Vandecasteele

geluid sound
Yannick Willox

**assistentie kostuum assistent
costumes**
Lila John

**assistentie decor assistent
decor**
Karolien Nuittens

**beeldbewerking image
editing**
Bert Depuydt, Stijn Maes

decorbouw set construction
Menno Vandevelde

rekwisieten props
Kristien Borgers, Maarten
Wagemans, Tim
Vanhentenryk

**vertaling Frans translator
French**
Juliane Regler

**vertaling Nederlands
translator Dutch**
Lieve Dierckx,
Wim Vermeulen

zangcoach vocal coach
Laurence Servaes

fotografie photography
Laura van Severen

productie production
ROBIN VZW & OP.RECHT.
MECHELEN

coproductie coproduction
De Grote Post, Nona,
Kaaithheater, Kunstenfestival-
desarts, SPECTRA

**met steun van
with support by**
De Vlaamse Overheid, VGC
en KASK / School of Arts van
de HoGent

**wereldpremière world
premiere**
Mechelen, 10 mei 2017

www.robin.brussels

EUROPEAN CULTURAL FOUNDATION PARTNER VAN HET HOLLAND FESTIVAL

De European Cultural Foundation (ECF) en het Holland Festival hebben een meerjarige partnerschap. Een bijzondere samenwerking die beide culturele organisaties verbindt. De ECF is ervan overtuigd dat vernieuwende kunst en cultuur bijdragen aan een innovatieve, creatieve en open samenleving. Daarbij richt de ECF zich op Europa, omdat door internationale uitwisseling en samenwerking meer bereikt kan worden. Dankzij het unieke partnerschap met het Holland Festival ondersteunt de ECF internationale kunst en cultuur en realiseert daarbij op hetzelfde moment haar missie.

EUROPEAN CULTURAL FOUNDATION PARTNER OF THE HOLLAND FESTIVAL

The European Cultural Foundation (ECF) and the Holland Festival have a multiyear partnership. This special partnership brings both organizations together. The ECF believes that innovative art and culture can help to create a creative, innovative and open society. With the unique collaboration with the Holland Festival the ECF seeks to underline this message. The ECF initiates and supports cultural exchange and creative expression across wider Europe in order to realise its mission and vision.

Hoofdbegunstiger / Patron

FONDS 21

A
M
D
M
O

BankGiro Loterij **FONDS**

Rabobank

IF YOU CAN'T SAY IT, YOU SING IT, AND IF YOU CAN'T SING IT, YOU DANCE IT

In gesprek met Thomas Bellinck

Met *Simple as ABC #2: Keep Calm and Validate* maakt de Belgische theatermaker Thomas Bellinck het tweede deel in een theaterreeks rond de westerse migratiemachine. Met een kritische blik en gevoel voor humor onderzoekt Bellinck de groeiende tendens van het Europese grensregime om het management uit te besteden aan digitale oplossingen.

Wat bedoel je met 'de westerse migratiemachine'? 'De laatste jaren vindt er binnen het migratievraagstuk een grote verschuiving plaats van politiek of beleid naar management. Dat betekent meer en meer dat humanitaire kwesties met een vorm van pragmatiek behandeld worden. Migratiebeleid komt dan neer op de vraag: hoe manage je veel bewegingen van veel lichamen in de ruimte en hoe doe je dat zo efficiënt mogelijk? De vraag is natuurlijk welke selectiemechanismen er schuilen achter al dat gemanage, dat veel meer inhoudt dan louter 'verkeer regelen'. De uitkomst ervan is sociale sortering: welke lichamen zijn gewenst en welke lichamen zijn ongewenst.'

In de voorstelling heb je het over datasubjecten: subjecten die geregistreerd worden aan de grens en dan bestaan als een verzameling van data. In principe kan het binnen die abstracte terminologie over iedereen gaan? 'Frontex – het Europese Grens- en Kustwachtagentschap – observeert bewegingen over de grens, maar vooral om inbreuken te detecteren. Dat kan gaan over dingen als drugssmokkel of wapenhandel. Een van die inbreuken is het onaangekondigd verplaatsen van ongewenste lichamen over de grens. In die logica worden 'irreguliere' migranten dus in één adem gecriminaliseerd met gesmokkelde sigaretten en kalasnikovs. Ik wil het jargon van het migratiemanagement overnemen om erover te reflecteren, maar tegelijkertijd moet je oppassen dat je een aantal denkpatronen zo niet bestendigt. Al die termen en begrippen zijn ongelooflijk complex. Datasubject als term wijst voor mij op een vreemde paradox: het gaat over de objectiverende tendens om mensen te reduceren tot leesbare dragers van data, maar door je persoonlijke data word je als mens extreem gesubjectieerd. Die paradoxale spanning tussen objectief en subjectief zit overal in het migratiebeleid.'

Je hebt een hele reeks gesprekken gevoerd met mensen die deel uitmaken van het migratiebeleid – wat je het apparaat, de machine, of het dispositief noemt. Hoe kom je van het begrijpen van hun jargon naar een weergave daarvan op toneel? 'Gaandeweg merkte ik dat er rond migratie en migratiemanagement een ongelooflijke productie en circulatie bestaat van beelden. Die beelden kunnen zowel verbaal als visueel zijn: woorden als migratiestroom of migratiegolf, foto's van heel veel mensen samen op een bootje, heel veel mensen samen op een hek, heel veel mensen die zich in een rij over de snelweg bewegen. Veel van die beelden worden binnen het beleid gecreëerd en overgenomen door het apparaat als geheel. Apparaat is trouwens ook een dubbelzinnige term: het risico van het gebruik ervan is dat het lijkt alsof het over één instantie gaat, terwijl het eigenlijk gaat over een netwerk dat bestaat uit biologische actoren, machines, verschillende organisaties.'

Je hebt al vroeg in je proces gekozen om een deel van de voorstelling tot een musical te maken – dat deel eigenlijk waarin het apparaat, de machine, aan het woord is. Waarom koos je die vorm? 'De keuze voor een musical was aanvankelijk heel intuïtief. In werken met documentair materiaal ga ik steeds op zoek naar welk soort vertelvorm we nodig hebben om ons te verhouden tot onze complexe realiteit. Een realiteit die het niet meer kan hebben van causale, lineaire vertelvormen of metaforische personages. Musical is een dramatisch genre dat vorm en inhoud op een interessante manier loskoppelt. Je zet iets op muziek en meteen ontsnap je aan een soort naturalisme. Er bestaat een fascinerende boutade in het musicalgenre: *If you can't say it, you sing it, and if you can't sing it, you dance it*. Dat intrigeert me omdat ik binnen het documentaire-genre de mogelijkheid tot transformatie soms mis. Het heeft vaak een ontmaskerende reflex, waarbij het pedagogisch-informatieve domineert. Het is altijd: "Wij tonen u de waarheid achter..." Terwijl ik juist op zoek wil gaan naar iets imaginairs, iets speculatiefs. Iets dat een perspectiefwissel teweeg kan brengen, eerder dan één dominant narratief te vervangen door de volgende waarheidsclaim.'

fragment uit een interview door Esther Severi (Kaaitheater)

OVER DE ARTIESTEN

Thomas Bellinck is theatermaker en kunstenaar. In 2009 studeerde hij af als regisseur aan de drama-opleiding van het RITCS in Brussel. Datzelfde jaar werd hij geselecteerd voor Het TheaterFestival met een politieke actie met migranten in hongerstaking en maakte hij samen met Ewout D'Hoore en gedetineerden van de Leuvense Hulpgevangenis de voorstelling *Heroes and Villains*. Met Jeroen Van der Ven richtte hij in 2010 het theatergezelschap Steigeisen op. Hij maakte de voorstellingen *Fobbit, Billy, Sally, Jerry and the .38 Gun, Lethal Inc., De Onkreukelbare* en *Memento Park*. In 2011 werd *Lethal Inc.* geselecteerd voor Het TheaterFestival. In 2013 bouwde hij *Domo de Eüropa Historio en Ekzilo* (KVS), een futuristisch-historisch museum over het leven in de voormalige Europese Unie. Het museum werd geselecteerd voor het Internationale Filmfestival in Rotterdam, de Wiener Festwochen en Het TheaterFestival van 2014. In 2015 startte hij het project *Simple as ABC*, een reeks voorstellingen en installaties over de westerse 'migratiemachine'.

Joris Blanckaert studeerde jazzaccordeon aan het Gentse conservatorium bij Rony Verbiest en compositie bij Frank Nuys. In 2011 studeerde hij af en sindsdien is hij actief als muzikant en componist bij onder andere Bal des Boiteux en de bOOMfanfare. Blanckaert componeert voor uiteenlopende bezettingen en producties en is tevens componist en artistiek leider bij het muziektheatercollectief Fosfor. Hij werkt samen met verschillende ensembles als SPECTRA, Emanon en Arsis4. Sinds 2009 voert hij experimenteel onderzoek uit naar de interactie tussen solist, computer en publiek op basis van spectrale theorie. In 2010 ging zijn kameropera *L'Algerino in Italia*, gebaseerd op Rossini's *L'Italiana in Algeri*, in première tijdens het MAFestival te Brugge. In 2012 volgde een adaptatie van fragmenten van opera's van Benjamin Britten en in 2013 schreef hij twee nieuwe kameropera's: *The Wandering Womb*, een monodrama voor sopraan Elise Caluwaerts, en *Elle est moi und Töte mich*, voor elf stemmen en SPECTRA.

SPECTRA bestaat sinds 1993. Het ensemble speelt vooral nieuwe muziek uit Vlaanderen. Filip Rathé is artistiek leider en dirigent. SPECTRA werkt samen met componisten als Luca Francesconi, Stefano Gervasoni, Philippe Hurel en Nicolaus A. Huber. SPECTRA treedt op binnen en buiten Europa en op festivals als Ars Musica, Transit, Festival Musica Nova (Brazilië), November Music, Musica Sacra, Oerol, Huddersfield Contemporary Music Festival, het Traiettorie Festival, de Biënnale van Venetië, World Music Days 2010 in Sydney en Musica Strasbourg. www.spectraensemble.com

IF YOU CAN'T SAY IT, YOU SING IT, AND IF YOU CAN'T SING IT, YOU DANCE IT

A conversation with Thomas Bellinck

Belgian theatre director Thomas Bellinck makes *Simple as ABC #2: Keep Calm and Validate*. The performance is the second part in a series about the Western migration machine. Bellinck is investigating the growing trend of the European border regime to outsource its management to digital solutions.

What is 'the Western migration machine'? 'Over the last few years, a tremendous shift has occurred in the migration debate from politics or policy to management. This increasingly means that humanitarian issues are treated with a form of pragmatism. Migration policy is then reduced to the question: how do you manage the movement of so many bodies across space and how do you do so as efficiently as possible? The question is of course what selection mechanisms underlie all this management, which implies much more than merely 'directing traffic'. The result is social selection: which bodies are desirable and which bodies are undesirable.'

You talk about migration and migrants in relatively abstract terms: as bodies that move across space. In the performance, you refer to data subjects: subjects that are registered at the border and then exist as a collection of data. Can this abstract terminology encompass all people? 'Frontex – the European Border and Coast Guard Agency – observes movements across the border, but primarily to detect violations. These may include things like drug trafficking or arms trade, but one of these violations is also the unannounced movement of unwanted bodies across the border. From within this logic, 'irregular' migrants are automatically criminalized along with smuggled cigarettes and Kalashnikovs. I seek to adopt the jargon of management in order to reflect on it, but at the same time, you have to guard against perpetuating a number of thought patterns. All these terms and concepts are incredibly complex. To me, the term data subject refers to a strange paradox that concerns the objectifying tendency to reduce people to legible surfaces of data, but your personal data makes you extremely subjective as a human being. Migration policy is full of this paradoxical tension between the objective and the subjective.'

You conducted a whole series of discussions with migration policymakers, people involved in what you call the apparatus, machine, or dispositive. How do you move from understanding their jargon to representing it on stage? 'I gradually started noticing that on the issues of migration and migration management, there is an enormous production and circulation of images. These images are both verbal and visual: words like migration streams, migration waves, photos of a lot of people packed onto tiny boats, people clambering over fences, large crowds of people snaking along roads. Among policymakers, many of these images are created in the course of things and adopted by the apparatus as a whole. Apparatus is itself an ambiguous term: using it is risky because it seems to indicate a single body, while it is actually a network consisting of biological contributors, machines, various organizations.'

Early in the process, you chose to turn part of the production into a musical. It is actually the section in which the apparatus, the machine, takes centre stage. Why did you choose this form? 'Choosing to make it a musical was initially very intuitive. The result of working with documentary material is that I am always searching for the kind of narrative we need to relate to our complex reality. A reality that can no longer rely on causal, linear narratives or metaphorical characters. Musical is a dramatic genre that detaches form and content in interesting ways. When you set something to music, you are immediately detached from a kind of naturalism. There is a fascinating quip in the musical genre: *If you can't say it, you sing it, and if you can't sing it, you dance it*. This intrigues me because within the documentary form, I sometimes miss the potential for transformation. The documentary form often has an unmasking reflex that is predominated by the pedagogical and informative: "We will show you the truth behind..." By contrast, I seek to present something imaginary, something speculative. Something that might shift perspectives, rather than replacing one dominant narrative with yet another truth claim.'

fragments from an interview by Esther Severi (Kaaitheater)

ABOUT THE ARTISTS

Thomas Bellinck is a theatre maker and artist. In 2009 he graduated as a theatre director from RITCS in Brussels. That same year he was selected for Het TheaterFestival for a political action with migrants in hunger strike, and made a play together with Ewout D'Hoore and inmates of the Leuven Auxiliary Prison, entitled *Heroes and Villains*. In 2010 he founded the theatre company Steigeisen with Jeroen Van der Ven. He created the performances *Fobbit, Billy, Sally, Jerry and the .38 gun, Lethal Inc., De Onkreukelbare* and *Memento Park*. *Lethal Inc.* was selected for Het TheaterFestival in 2011. In 2013 he built the *Domo de Eüropa Historio en Ekzilo*, a futuristic historical museum about life in the former European Union. The museum was selected for the International Film Festival in Rotterdam, the Vienna Festival and Het TheaterFestival 2014. In 2015 he initiated his project *Simple as ABC*, a series of performances and installations on the West's 'migration machine'.

Joris Blanckaert studied jazz accordion with Rony Verbiest, and composition with Frank Nuyts at the Royal Conservatory of Ghent. He graduated in 2011 and is now a musician and composer for Bal des Boiteux and bOOmfanfare. Blanckaert composes for various ensembles and productions and is also the music collective Fosfor's composer and artistic director. He collaborates with various ensembles, including SPECTRA, Emanon and Arsis4. Since 2009 he has been conducting experimental research into the interaction between soloists, computers and the audience, based on spectral theory. In 2010 his chamber opera *L'Algerino in Italia*, based on Rossini's *L'Italiana in Algeri*, had its premiere at the MAFestival in Bruges. This was followed by an adaptation of excerpts from Benjamin Britten's operas in 2012 and he wrote two new chamber operas in 2013: *The Wandering Womb*, a monodrama for the soprano Elise Caluwaerts and *Elle est moi und Töte mich*, for eleven voices and the SPECTRA ensemble.

SPECTRA was founded in 1993. The ensemble mostly plays new music from Flanders. Filip Rathé is its artistic director and conductor. SPECTRA works with composers such as Luca Francesconi, Stefano Gervasoni, Philippe Hurel and Nicolaus A. Huber. SPECTRA performs in and outside Europe and at festivals such as Ars Musica, Transit, Festival Musica Nova (Brazil), November Music, Musica Sacra, the Oerol Festival, the Huddersfield Contemporary Music Festival, the Traitetorie Festival, the Venice Biennale, the World Music Days 2010 in Sydney and Musica Strasbourg. www.spectraensemble.com